

EGLĖ GLEŠČINSKIENĖ

Langas tarp pasaulių

Paslapčių,
netikėtumų ir
galių knyga

Kosmoenergetika
ir jos taikymas
kasdienybėje

Pradžia

Asmeniniai siekiai, žinios ir veiksmai kiekvienam iš mūsų tiesia gyvenimo kelią. Svajojame nugyventi prasmingą, teisingą, pilną malonių patirčių gyvenimą, tačiau ne visada taip susiklosto – iškyla daugybė kliūčių, kurių nesugebame numatyti, nemokame apeiti ir negalime įveikti. Norėčiau, kad ši knyga būtų reikiamas raktas, kuris stabtelėjus, įsiklausius ir suvokus pakeistų jūsų realybę, suteiktų įrankių ir ypatingą dvasinę pagalbą judėti toliau. Raktas, kuris atvertų iki šiol uždarytas sąmonės ir aukštesnio, gilesnio, platesnio suvokimo duris...

Knygos autorė, alternatyvios medicinos atstovė, hilerė, komunikacijos su angelais, aukštesnėmis esybėmis ir kitų lygmenų sąmone specialistė, psichoinformaciologė, savo kelyje patyrusi stebėtinų dalykų, jais ir turimomis žiniomis yra pasirengusi dalytis su jumis.

Ar patikėtumėt, kad šalia mūsų esama iki šiol nepažintų, stebėtinai galingų, gebančių išgydyti žmogaus kūną ir sielą energijų? Turbūt ne, kol patys to nepatirtumėt, neišgirstumėt, nepajustumėt, nepamatytumėt stebuklingo rezultato.

Knygos autorė dalijasi savo įdomia patirtimi, žiniomis ir technika, kurią galime vadinti skirtingais vardais:

SĄMONĖS ŠVIESOS MOKSLU,
KŪRĖJO IŠGYDYMAIS,
KOSMOENERGETIKA,
K PORTALU.

Visa tai rasite čia...

Norite leisti į šią ypatingą kelionę? Patogiai įsitaisykite, atsiverskite kitą knygos lapą ir nusiteikite tam, ko net negalite įsivaizduoti, – esminei transformacijai.

Sulig kiekviena šios knygos eilute jūs keisitės. Kiekvienas žodis, jus pasiekianti informacija ir ją lydinti energija pamažu persmelks jūsų sąmonę, atverdami vis daugiau iki šiol uždarytų kertelių, kambarių ir netgi salių. Praplėsite akiratį ir sąmonės ribas, įgausite naują suvokimą ir žinių apie tai, kokie galite būti stiprūs, pasikvietę į draugiją šioje knygoje aprašomas kosmoso energijas.

Ir dar – kokie galite būti laimingi, pažinę šį unikalų stebuklą...

Tegul kelionė prasideda!!!

Pabudimas

Skubėjau į susitikimą, bet staiga buvau priversta sustoti. Akimirksniu dingo būtinybė suspėti į autobusą, o tulpės iš rankų išslydo į kliurksinčią po batais pliurzą. Ištiesiau nugarą stengdamasi įkvėpti, tačiau atrodė, kad oras beveik nepatenka į mane. Gal tik vos vos, siaurute srovele liejasi, nebegalėdamas užpildyti manyje atsiveriančios prarajos – dusulio, oro trūkumo. Pažvelgiau aukštyn į dangų, kurio dalį dengė stogo kraštas. Į pilką debesį virš jo. Į dar aukščiau plytinčią erdvę už to debesies... „Ar jau laikas?“ – mintimis paklausiau Jo.

Ir užsimerkiau, susiliedama su dešinę krūtinės pusę plėšiančiu skausmu. Turbūt atsirėmiau į sieną, nes petimi jaučiau kietą, šaltą paviršių.

– Išpūsk tą orą. Išpūsk tą ORĄ!!! Išpūsk JĮ!!! – netrukus išgirdau galvoje.

Mintys blausėsi, tačiau vis tiek kilo klausimas: kaip galiu išpūsti tai, ko manyje trūksta, ką pati norėčiau gauti ir pasilaikyti?..

Iškvėpiant taip pat labai skaudėjo, o skausmas maišėsi su karščiu. Ištiesiau nugarą, padarydama savo viduje daugiau vietos trokštamam įkvėpti orui.

Atsimerkiau ir pažvelgusi žemyn pamačiau sutryptą, nuplėštą žiedlapiu tulpę. Kiek tolėliau – vyriškus

batus ir kojas, apmautas tamsiais, plačiais, susigarankščiavusiais džinsais, dar toliau – kitas kojas... Kvėptelėjau kiek daugiau oro, tačiau vis tiek stipriai jaučiau jo stygių ir svaigulį.

Vėl užsimerkiau, lėtai traukdama orą į save, jis skausmingai plėšė dešiniąją mano kūno pusę. Suvočiau, kad į mane žvelgia dvi žalios akys. Buvau užsimerkusi, bet akys matėsi labai aiškiai: kairė – kiek tamsesnė žalia, o dešinė – ryškesnė, šviesesnė žalia. Jos žvelgė į mane, kol muisčiausi, pakėlusi ranką prie krūtinės segiau striukės užtrauktuką ir stengiausi pagaliau įkvėpti daugiau oro. Išlaisvinau šaliku aprištą kaklą, pakračiau dešinę ranką ir atsimerkiau...

Vyriškis stovėjo kiek tolėliau, atsirėmęs į sieną. Atrodė labai suvargęs, senyvas, o gal slegiamas kažko sunkaus, netvarkingas. Per laisvai kybančios ant liešo kūno kelnės, batai gerokai nudrengti. Šalimais ant žemės besimėtančios tulpės, tikriausiai, tai, kas iš jų liko sutrypus jas ant aptekusio pliurza šaligatvio, kažką priminė – galbūt tikslą, kur skubėjau ir norėjau atsidurti...

Atsikovėčiau kiek lengviau ir nuvedžiau žvilgsnį per sunkiai alsuojančio vyro krūtinę, kaklą, smakrą, nosį į... žalias jo akis. Į vieną vos tamsesnę žalią, o kitą – ryškia, šviesią žalią...

Vyriškis užsikosėjo. Iš jo kūno besiveržiantis kosulys švokštė ir garmėjo lauk keistu trūkinėjančiu vaitojimu. Ir niekaip nesiliovė, kilo vis iš giliau... Tai

manyje atliepė skausmu, dešinėje krūtinės pusėje kažin kas sproginėjo.

– Tai Jis, – staiga susivokiau. – Tai Jis serga, o ne aš!
Tai Jo skausmas, o ne mano...

Esame ypatingoje terpėje

Įpratome galvoti, kad kiekvienas esame skirtinga šios visatos dalis. Žmogus – lyg atskiras objektas, gyvenantis ir bendraujantis su kitais tokiais pat objektais. Bendravimas – toks, kokio ir kiek patys norime (su draugais ar mums artimais žmonėmis), arba toks, kurio negalime išvengti (parduotuvėje, troleibuse, koncerte, mokymo ar pasilinksminimų vietose).

O kas nutiktų, jeigu sužinotumėte, kad bendravimas, ta sąveika su kitu žmogumi, su aplinka, su bet kuria jos dalimi gali būti kitokia?

Įprastai komunikuojame kalba, žvilgsniu, prisilietimu, kūno reakcijomis ar judesiais. Galimas ir kitas bendravimo būdas – energijomis, informacija. Jis lydi kiekvieną mūsų išreiškiamą emociją, kiekvieną judesį ir reakciją, – tai atspindinti, mūsų pačių į aplinką išspinduliuojama energija. Kai kada, ypatingais atvejais, tą stiprų išspinduliuojamos energijos srautą galime pajusti – pavyzdžiui, dainininkui dainuojant pajuntame kūnu bėgiojančius šiurpuliukus, žvelgdami į meno kūrinį pajuntame kylantį ir gerklėje stringantį gumulą. Pamatę ką tik per avariją sužalotą žmogų jaučiame nutirpstant savo galūnes, nugara perbėgant šaltuką...

Visa tai – bendravimas energijomis, arba mūsų atsakas į komunikaciją energijomis. Energija, išspin-

duliuota kito individo, daikto ar situacijos ir joje veikiančių asmenų (dainininko, meno kūrinio, avariją patyrusio žmogaus ir aplink besikaupiančio aplinkinių išgąščio), paliečia mus, paveikia mus ir sukelia tam tikras organizmo reakcijas ir jausmus, kurių iki tol savyje neturėjome, nejutome.

Tai sąveika, arba komunikacija energijomis.

Bet kokį žmogaus pasirinkimą, veiksmą, išsakomą ir net pagalvojamą mintį lydi išspinduliuojama į aplinką energija. Jeigu būtų galimybė prie kiekvieno žmogaus prijungti ir su jo išspinduliuojama energija susieti elektros lemputę ar jų girliandą, išvystume labai įdomių dalykų. Žmogui kalbant, tos lemputės įsižiėtų ir vienokiu ar kitokiu ryškumu šviestų, užgestų ir vėl sušvistų. Jeigu pasirinktume sudėtingesnes lemputes, gebančias keisti spalvą pagal patenkančios energijos bangų dažnius, matytume, kaip tos prie žmogaus prijungtos lemputės keičia spalvą, mirksi, šviečia vis kitokiu ryškumu. O gal, jeigu pasisektų, net matytume, kaip jos sprogsta, išsitaško, išsibarsto aplinkui, stiklo duženomis žaloja kitus žmones, užkemša kokių nors jautresnių prietaisų mažas, bet itin svarbias aneles, lizdus, jungtis, kaip sukelia trumpąjį jungimą elektros tiekimo sistemoje, pažeidžia netoliese besibučiuojančių jaunuolių santykių harmoniją...

Esame ypatingoje terpėje, kurioje laisvai sklinda mūsų pačių, kitų žmonių, netgi esybių iš kitų dimensijų skleidžiamos energijų bangos. Nelygu, kur esame,

kas esame ir kokie stiprūs esame, mums tos bangos daro vienokią ar kitokią įtaką (matome mirksinčias lemputes ir tuo džiaugiamės, į akis patenka smulkių stiklo skeveldrėlių ir jaučiame aštrų skausmą, bučini su mylimuoju nutraukia netikėtai perliejanti pykčio banga...). Nuo to keičiasi mūsų nuotaika, motyvacija rinktis vienus ar kitus dalykus, keičiasi mūsų pačių turimos energijos kiekis ir galimybė reaguoti į mus iš aplinkos pasiekiančius signalus.

Nuolat esame toje ypatingoje, energijoms laidžioje terpėje, tad mus be perstojo atakuoja, pasiekia ir paveikia kitų skleidžiamos energijos. Dirbant, mokantis, ilsintis ir net miegant mus veikia besikeičianti energijų lavina. Esame laimingi, apdovanoti, klestime, jeigu ši banga pozityvi arba bent nežalojanti. Ir – kone pasmerkti, nelaimėliai, nevykėliai ar ne ta koja išlipę iš lovos, jei patenkame į žalojančių stiprių energijų gūsi.

Ar žinote, kaip išgyventi šioje energijų lavinoje? Ar mokate, ar tiesiog iriatės nesipriešindami mus nešančios gyvenimo upės tėkmei, vildamiesi, kad nuplauksite ten, kur norite, ir aplenksite itin grėsmingas, baisias, nepageidaujamas vietas?

O *mes* žinome, kaip išgyventi! Mes žinome ne tik tai, kaip išlikti kuo mažiau sužeistiems, jeigu aplink vyksta energijų karas, šauda ir sprogsta lemputės, sklando prakeiksmas ar siaučia pavojingi sveikatai virusai. Žinome ir mokame dar daugiau – pagal poreikį galime skleisti visas tas ypatingas energijas, net

tokias, kokių nė neįsivaizduojate. Mokame tas energijas integruoti į kitą žmogų ir suteikti joms gydomąsias programas. Mokame jas nukreipti į kito žmogaus, žmonių, materialių ir nematerialių objektų struktūrą ir vien šių energijų padedami atlikti trokštamus pokyčius, pavyzdžiui, nuraminti įsisiautėjusį ir pavojų aplinkiniams keliantį agresyvų asmenį. Arba aktyvinti merginos, kuri niekaip neįstengia susirasti partnerio, ypatingas, seksualumą, grožį ir patrauklumą spinduliuojančias galias, pritraukiančias jai būrį vaikinių, o tarp jų ir tą išskirtinį, vienintelį, būsimąjį gyvenimo draugą. Gebame žmogų išlaisvinti iš kamuojančio skausmo ir ligų, atjauninti kūną ir padidinti gyvybinį tonusą, išgydyti sielos žaizdas, aktyvinti kūrybinius gebėjimus, sustiprinti intuiciją...

Tai kas gi tie *mes*? Kas tokie esame, kad galime padaryti visus šiuos dalykus ypatingu, stebuklingu būdu, dažnai net žmogui ar objektui esant toli nuo mūsų, kitame mieste ar net atokiame Žemės kampelyje.

Esame K žmonės, arba kosmoenergetai, – žmonės, sąveikaujantys su ypatingomis kosmoso energijomis, suteikiančiomis mums neribotą galią, platesnę sąmonę ir žinias, galimybes, kurios įprastiems žmonėms atrodo lyg nepasiekiamas, už horizonto slypinti svajonė, fantastiška vizija ar netgi mistika...

Mes kosmoenergetai – galbūt naujai atgimstanti žmonijos atšaka, o gal į Žemę ateinanti civilizacija...

Kas tie kosmoenergetai?

Pažintis su mūsų erdve

Ar jums kada nors teko suabejoti tuo, ką jums bandė įteigti tėvai, mokytojai ar net visa dabartinė mokslo ir žinių paradigma? Turbūt turite savitą kūrybinę patirtį ir ja pagrįstus algoritmus, ką tokiais atvejais daryti?

Galbūt jūs nepaaiškinamus dalykus tiesiog ignoruojate, taip bandydami išsaugoti „sveiką“ protą, o kartu ir suformuotą žinių bei sąveikų su aplinka mechanizmą. Galbūt jūs priimate tik atskirus, neįtikėtinius, tačiau jums svarbius dalykus, pavyzdžiui, sapnus ir informaciją, kurią per juos gaunate? Tikite sapnais? O kaip netikėti, atsakysite, jei susapnuoji, o po kelių dienų ar savaitių tai nutinka gyvenime.

O gal jūsų patirtis labiau susijusi su ligomis, gydytojais, tyrimais? Gal pastebėjote kokių nors neatitiktimų tarp gydytojų aiškinamų organizmo veiklos subtilybių, medikamentų poveikio ir galimybių pasveikti, kažką nesuprantamo, kas daro įtaką žmogaus sveikatai? Stebuklą, kai pasveiksta sunkiai sergantis žmogus? Negalavimą, kuris nėra toks sunkus, kad žmogui lemtų mirtį, tačiau tai įvyksta, kad ir kokias puikias ir veiksmingas priemones pasitelkia gyvybę gelbstintys specialistai?

O gal jūsų santykiai staiga sugriuvo, neįtikėtinai pasikeitus partnerio požiūriui, norams ar pomėgiams? Pokyčiai, ūmaus uragano atnešti į jūsų gyvenimą, sugriovė laimę, bendravimo idilę ir svajones...

Tuomet suabejojate, o vėliau ir pripažįstate, kad vyksta tai, kas neturėtų ir net negalėtų vykti. Sapnai kalba jums apie būsimus dalykus, gydytojai neranda ligos, nors ligonio būklė greitai blogėja ir pasiekia negrįžtamą išėjimo į anapilį tašką. Mylimasis išduoda, pasikeičia ir tampa visai kitu žmogumi. Puikiai funkcionuojantis verslas įtraukia jus į nežinia iš kur atsiradusių nuostolių ir praradimų laviną...

Visa tai tas pats mūsų pasaulis, ta pati mūsų erdvė, tik su kitais ir kitaip pasireiškiančiais parametrais.

Sąmonė ir jos raiška

Kiekviena gyva esybė turi instinktą išlikti, daugintis ir užimti tam tikrą teritoriją, taip pat gebėjimą veikti konkrečioje aplinkoje, prisitaikyti ir keistis, turi protą ir savitą analizės mechanizmą. Nelygu išsivystymo stadija, taip pat augalo ar gyvūno rūšis, šie gebėjimai labai skiriasi. Esame linkę manyti, kad šioje grandinėje žmogus stovi pačioje viršukalnėje – turi didžiausią protą, gebėjimą mokytis, analizuoti, kaupti ir pritaikyti informaciją, kurti elgesio ir reakcijų algoritmus.

Galima tai perteikti paprasta schema:

Gyvybė → Protas → Sąmonė

Kaip matome, atsiranda dar viena sudedamoji dalis – sąmonė. Ji aprėpia visumą: žinias, įgūdžius, gebėjimą analizuoti, algoritmus, kuriuos taikome savo gyvenime, patirtis ir panašiai. Sąmonė reikalinga, kai veikiame ir ką nors renkames būdami visiškai sąmoningi, suvokiantys. Kitu atveju – miegant ar esant komos būsenos – veikia pasąmonė. Jai įsijungus mes neturime įtakos savo kūno sprendimams, pavyzdžiui, kaip kuriai nors sistemai funkcionuoti, į kokį režimą persijungti atskiriems organams.

Ši schema visas mūsų kūno, proto, mąstymo ir pasirinkimų sąsajas parodo iki tam tikros ribos – iki mums įprastos erdvės dalijimosi į atskiras dimensijas, arba portalus, slenksčio. Šią ribą mes galime peržengti padedami turimo įrankio – sąmonės.

Pagal tai, kaip ir kokia kryptimi reiškiasi sąmonė, išskirtini keli konkretūs aspektai: stebėjimas, poveikis, virsmas, perkėlimas, esatis. Aprašysime sąmonės raiškos lygmenis.

1. Stebėjimas

- Taškas. Sąmonė sukoncentruota į tašką. Sustabdyta, nejudanti sąmonė. Ši pozicija yra pasiekama per meditacijas, kai dėmesys, o kartu ir pati sąmonė – visas mūsų sąmoningumas yra tikslingai sutelkiamas į vieną pasirinktą, nekintantį ir nejudantį tašką.

- **Objektas.** Sąmonė sukoncentruota į pasirinktą objektą, aprėpiant jį visą. Visas objektas yra laikomas nekintančio dėmesio erdvėje.

- **Vektorius.** Sąmonė nukreipta į ką nors konkretų, dėmesys juda viena kryptimi. Šis variantas dažnai naudojamas domintis ar tiriant objekto (daikto, gyvio, žmogaus) savybes. Sąmonės kryptis priklauso nuo objekto judėjimo, jo savybių raiškos. Atgalinio ryšio nėra.

2. Poveikis

- **Poveikio vektorius.** Poveikis gali būti vienkryptis – veikiantis tik pasirinkta kryptimi, nesiekiantis ryšio. Dvikryptis vektorius – poveikis, turintis grįžtamąjį ryšį. Poveikio vektorius aktyvus tik esant ketinimui, tai yra turint poveikio tikslą ir programą.

- **Ryšys.** Jungtis su objektu, poveikis ir rezultatų analizė vyksta nuolat.

- **Kolonija.** Objekto, objektų grupės, struktūros užvaldymas. Programų, požiūrio, veikimo sąlygų priėmimas. Savo tikslo projekcija į užvaldytą struktūrą.

3. Virsmas

- **Asimiliacija.** Pasisavinimas, įtraukimas pasii- mant reikiamas sudedamąsias dalis iš kito objekto ar grupės: informaciją, norimą vietą, kurią anksčiau buvo užėmęs objektas, laiką, kurį buvo užėmęs objek- tas, galią.

- Disimiliacija. Objekto, struktūros išstūmimas iš tam tikros erdvės, laiko, galios zonos, iš informacinio klodo, vėliau išlaisvintą sudedamąją dalį pasisavinant arba paliekant tuščią ir išvalytą.

4. Perkėlimas

- Dimensijos tapatinimas. Naujų reikiamų sudedamųjų dalių objektui kūrimas – tų, kurių iki šiol nebuvo leidžiama išreikšti dabarties dimensijoje. Gali būti kuriamos naujos žmogaus (objekto) savybės, nauja erdvė kam nors, naujas mokslas ir jo taisyklės. Nauja informacija yra imama iš kitos dimensijos ir tapatinama su dabartine dimensija, kurioje egzistuoja objektas.

- Dimensinis aktyvavimas. Esamoje dimensijoje vyksta iki šiol nebūtų dalykų realizavimas, galiojusių dėsnių ištaisymas, o jeigu reikia – perkeitimas.

- Dimensinis dezaktyvavimas. Išardymas, ištrynimasis iki šiol galiojusių struktūrų, žinių, aplinkos ypatumų. Dimensiniu dezaktyvavimu ištrinamos senosios civilizacijos.

5. Esatis

- Esaties tapatinimas. Savęs tapatinimas su kuo nors, savęs priskyrimas pasirinktai klasei, struktūrai, integruotis į grupę reikiamų savybių aktyvavimas.

- Buvimas esatimi. Nesitapatinimas su niekuo. Toks yra Kūrėjas.